

García Montalvo proposa «desmuntar els incentius perversos» que han generat la crisi

► El professor de la UPF va participar en una taula rodona amb Antonio Ciccone i Jordi Galí

C. B. | SANT FRUITÓS DE BAGES

■ «Aquesta crisi vista pel món acadèmic» va ser el títol de la primera taula rodona de la jornada. Hi van participar Antonio Ciccone, professor de la UPF; Jordi Galí, director del Centre de Recerca en Economia Internacional; i José García Montalvo, director del departament d'Economia i Empresa de la UPF (universitat, juntament amb Esade i Femcat, col·laboradora de la jornada). Cadascun dels ponents va presentar una part del problema: García Montalvo, de la crisi immobiliària; Galí, de la política monetària; Ciccone, del mercat laboral.

García Montalvo, que va insistir que aquesta també és una crisi de les prediccions dels economistes, va parlar dels «incentius perversos» de tot l'engranatge econòmic: les famílies, que compraven habitatges sobrevalorats confiant que el preu continuaria pu-

José García Montalvo, durant la seva intervenció

jant; els bancs, interessats a generar més volum de crèdit; les companyies de *rating*, barallant-se per aconseguir clients a qui adjudicar triples A; i l'administració -americana, en aquest cas-, per aconseguir més ciutadans amb propietats. Cal, va dir García Montalvo,

«desmuntar» aquest cercle viciós d'incentius perversos.

Jordi Galí es va referir a les dificultats de la política monetària i de les respostes que ha donat a la crisi, com les injeccions al sector bancari. Galí va insistir a reclamar una millor supervisió del sistema

financer, que permeti als bancs centrals concentrar-se sobretot en l'estabilitat de preus.

Per la seva banda, Antonio Ciccone va incidir en l'elevat atur actual (del 18% a Catalunya i del 20% a Espanya, el doble que a la UE), una situació, però, no excepcional en la història recent. Ciccone va recordar que la taxa d'assalariats amb contractes temporals també és molt superior aquí que a la resta d'Europa, fet que, segons ell, no incentiva la inversió en formació i provoca una improductiva rotació laboral.

Alhora, Espanya, va apuntar, té un dels contractes indefinits més rígids i cars de l'OCDE. Tot plegat genera un mercat de treball «dual», un grup de treballadors molt protegit i un altre de desprotegit. Falta, doncs, un mercat més «meritocràtic», en què la formació i el risc assumit pels treballadors siguin més rellevants.